

Český jazyk – 8.třída

21.zadání

1. **Pravopis** – učebnice str.46-47/cv.7

2. **Zápis**- nadpis Znázornění stavby věty jednoduché graficky

- učebnice str.94-95- opište si 5 vět na těchto stranách(Honza měl po snídani příležitost promluvit si s ním mezi čtyřma očima. My jsme nechali našeho Járu přes sobotu doma samotného. Mech u cesty byl krásně zelený. Být domýšlivý se někdy nevyplácí. V neděli jsem pomáhal rodičům doma i na zahradě.) a zakreslete si grafy u těchto vět podle učebnice – ke každé větě graf

3. **Skladba** – věta jednoduchá, větné členy – základní a rozvíjející

4.. **Práce s učebnicí** – učebnice str.95/ cv.2 - ústně

5. **Pracovní sešit** – PS str. 30/ cv.1, 2 PS/ str.30-31- testové úlohy

6. **Procvičovat můžeš na www.skolasnadhledem.cz** – podle kódu v PS na str.30 tvarosloví – souhrnné cvičení 1

7. **Literatura – romantická povídka**- přečti si ukázkou z první kapitoly knihy Hrabě Monte Christo a na otázky odpověz do literárního sešitu

Zdroj: Alexandr Dumas starší: Hrabě Monte Christo

Děj vypráví o mladém námořníkovi Edmondovi Dantesovi, který byl neprávem obviněn ze spiknutí, zatčen a následně uvězněn do pevnosti If na dobu přes 10 let. Ve vězení se setká se starým vězněm, který ho naučí všemu, co sám zná a před svou smrtí mu prozradí místo, kde se nalézá poklad. Když se Edmondovi podaří utéci, využije všech svých nabytých znalostí i pokladu k pomstě. Podle ostrova, na kterém se poklad nalézal, si dá jméno Monte Christo a v Livornu si koupí šlechtický titul.

Marseille – příjezd

Dne 27. února 1815 ohlásila hlídka od Matky Boží Ochránitelky trojstěžník Faraón, přijíždějící ze Smyrny, Terstu a Neapole. Jako vždy vyjel z přístavu ihned lodivod, proplul těsně podél pevnosti If a přirazil k lodi mezi Morgiouským mysem a ostrovem Riouem. Rovněž jako obvykle zaplnilo se ihned prostranství před hradem svatého Jana zvědavci, neboť v Marseille je příjezd lodi vždy velikou událostí, zvláště když ta loď byla vystavěna, vybavena a naložena v loděnicích staré Fókidy a když patří místnímu rejdaři. Mezitím se loď přiblížila. Šťastně proplula úžinou mezi ostrovy Calsereigne a Jaire, proraženou nějakým sopečným otřesem, obeplula Pomègues a postupovala vpřed s třemi stěžňovými plachtami, velkou kosátkou a zadní plachtou tak pomalu a tak smutně, že někteří zvědavci v předtuše nebezpečí přemítali, jaké neštěstí se na lodi přihodilo. Znalci námořní plavby nicméně poznali, že loď sama je v naprostém pořádku, neboť plula podle všech pravidel dokonale řízeného plavidla. Kotva byla připravena k spuštění, stožárová lana vypnuta z háků a vedle lodivoda, jenž se chystal provést Faraóna úzkým vjezdem do marseillského přístavu, stál mladý muž živých pohybů a bystrého pohledu, který bděl nad každým pohybem lodi a opakoval všechny lodivodovy

příkazy. Podivný neklid, který se vznášel nad davem na esplanádě svatého Jana, zachvátil zvláště jednoho diváka, takže ani nedokázal počkat, až loď vjede do přístavu, vskočil do člunu a rozkázal veslovat Faraónu naproti; dorazil k němu před Rezervní zátokou.

Když mladý námořník viděl přijíždět tohoto muže, opustil své stanoviště vedle lodivoda a s kloboukem v ruce se opřel o bok lodi. Mladému muži bylo osmnáct až dvacet let, byl vysoký, štíhlý, měl krásné černé oči a ebenové vlasy. Z celé jeho bytosti vyzařoval klid a rozhodnost, vlastní lidem, kteří si už od dětství navykli zápasit s nebezpečím. „To jste vy, Dantèsi?“ zvolal muž v člunu. „Copak se stalo? Proč panuje na lodi taková smuteční nálada?“ „Stihlo nás velké neštěstí, pane Morreli, a hlavně mne,“ odpověděl mladý muž. „Poblíž Civitavecchie jsme ztratili statečného kapitána Leclèra.“ „A náklad?“ zeptal se rychle rejdař. „Došel v pořádku, pane Morreli. Myslím, že v tom ohledu budete spokojen. Ale ubohý kapitán Leclère...“ „Copak se mu stalo?“ otázal se rejdař se zřejmou úlevou, „co se stalo našemu statečnému kapitánovi?“ „Zemřel.“ „Spadl do moře?“ „Ne, pane Morreli, zemřel za hrozných bolestí na zápal mozkových blan.“ Dantès se pak obrátil k posádce. „Hola hej!“ zvolal. „Každý na své místo k zakotvení!“ Posádka uposlechla. Jedni se vrhli k plachetním provazům, druzí k ráhnovým lanům, jiní k provazům na spouštění plachet, další k stožárovým lanům, ostatní konečně k provazům na skasání plachet. Mladý námořník tyto přípravné práce zběžně přehlédl, a když viděl, že se jeho rozkazy řádně plní, obrátil se zase k svému společníkovi. „A jak se to neštěstí vlastně stalo?“ pokračoval rejdař v přerušené rozmluvě. „Ale docela neočekávaně. Kapitán Leclère opustil Neapol po dlouhém rozhovoru s velitelem přístavu velmi rozrušen. Za čtyřadvacet hodin ho zachvátila horečka a za tři dny skončil... Vystrojili jsme mu obvyklý pohřeb a nyní odpočívá poblíž ostrova Giglio, zahalený, jak se sluší, do sítě, s jednou šestatřicetiliberní koulí u nohou a s druhou u hlavy. Vdově přináším jeho čestný kříž a meč. Cožpak to stálo za to,“ pokračoval se zasmušilým úsměvem mladý muž, „válčit deset let s Angličany, a zemřít nakonec v posteli jako obyčejní lidé?“ „Ale co na tom, pane Edmonde,“ začal opět rejdař, který se víc a víc uklidňoval, „všichni jsme smrtelní a je třeba, aby staří udělali místo mladým. A ujišťujete-li mě, že náklad...“ „Je v dobrém stavu, pane Morreli, ručím vám za to. Radím vám, abyste se za tuto cestu nespokojil s 25 000 franky zisku.“ Poněvadž právě minuli Kulatou věž, zvolal mladý námořník na lodníky: „Připravte stěžňové plachty, kosatku a zadní plachtu k svinutí! Uvolněte kotvu!“ Rozkaz byl vykonán takřka stejně rychle jako na lodi válečné. „Spustit plachty, svinout!“ Po tomto rozkazu šly všechny plachty dolů a loď plula téměř neznatelně, pohybuje se už jen setrvačností. „A nyní, pane Morreli, chcete-li, vystupte na palubu,“ řekl Dantès, když viděl, že je rejdař netrpělivý, „váš účetní pan Danglars právě vychází z kajuty a zpraví vás o všem, co si budete přát. Já zatím musím dohlédnout na zakotvení a vyhlásit na lodi smutek.“ Rejdař se nedal dvakrát pobízet. Lano, jež mu Dantès hodil, uchopil s obratností, jež by sloužila ke cti námořníkovi, a vystoupil po příčkách přibitých na vypouklém boku lodi; Dantès se zatím vrátil na své stanoviště vrchního kormidelníka a nechal hovořit muže, kterého nazval Danglarsem a který šel rejdaři vstříc.

Jak starý byl námořník Dantes při službě na lodi Faraon, ve kterém roce se ukázka odehrává? Jaké neštěstí se přihodilo posádce? Jak se jmenoval rejdař a účetní?